

VISBLAD TV

Maandelijks verschijnt bij deze rubriek een nieuwe video met daarin tips & trucs over een bepaald type visserij. Kijk voor de nieuwste aflevering van Visblad TV (en het archief) op: WWW.HETVISBLAD.NL, onze Facebook-pagina (www.facebook.com/hetvisblad) of scan de QR-code.

De baarsjes die je peuterend vangt zijn doorgaans enkele centimeters tot zo'n vijftien centimeter groot

BAARS PEUTEREN

Baars wordt ook wel de jongensvis genoemd omdat kinderen hem vaak vangen. In Noord-Holland is baarsvissen echter ook razend populair bij volwassenen. Daar is er zelfs een hele wedstrijdcultuur rondom deze visserij. Henk Roos uit Purmerend geeft in deze editie van Visblad TV een masterclass baarspeuteren.

TEKST: ED STOOP > FOTOGRAFIE: ROBERT VAN GINKEL > CAMERA: DANIEL JAWADNYA

Kleine baars komt overal in Nederland voor, maar het baarspeuteren wordt alleen in Noord-Holland breed beoefend. De Amsterdamse 'baarscolleges' uit vroeger tijden liggen waarschijnlijk ten grondslag aan het feit dat deze visserij juist in voornoemde provincie populair is. De poldersloten en slootjes, maar ook grachtjes en singels in steden zitten er vol met kleine baars. Voor deze reportage hoefden we Henk's woonplaats Purmerend dan ook niet uit. Een ondiepe singel met helder tot licht troebel water is de plek waar het moet gaan gebeuren.

LICHT BEPAKT

Waar ik bij reportages voor Visblad TV eigenlijk altijd materiaal bij me heb, sta ik dit keer met lege handen: baarspeuteren is niet mijn discipline en de tuigjes voor deze visserij heb ik niet. Henk zal mij bij deze sessie van hengelspullen voorzien. Veel heeft hij echter niet bij zich: alles wat hij meesjouwt is een PVC-koker met wat hengeltjes, een doosje mini-maden, bakje met kleine mestpiertjes, hakensteker en een oude lap om de handen aan af te vegen. Bij het water gekomen plaatst hij de koker met aan de onderkant een lange pen recht-op in de grond. "De ervaring heeft me geleerd dat kleine hengels die in het gras liggen nogal eens over het hoofd worden gezien – met alle gevolgen van dien."

VISBLAD TV

MET RIETHAKEN KUN JE HET RIET OPZIJ DUWEN – ZONDER HET GROEN TE BESCHADIGEN – OM EEN VISSTEK TE CREËREN

De baarspeuteraar die wedstrijden vist, heeft standaard verschillende opgetuigde hengelsekjes bij zich.

>>WAAR

In alle ondiepe watertjes zoals sloten, vaartjes en singels met helder en licht troebel water kun je grote aantallen baarsjes aantreffen. Meestal zitten ze dichtbij de kant langs beschoeiingen, steenstort, rieten, takken en andere obstakels. Soms met een paar bij elkaar, maar vaak ook in flinke scholen. Visjes van een paar centimeter lang tot zo'n 15 centimeter lengte. En dat laatste is in deze visserij al groot. Echt grote baars vang je namelijk zelden, omdat kleintjes daar bij voorkeur liever uit de buurt blijven. Bovendien vis je met piepklein aas en daardoor toch vooral gericht op mini-visjes. Struin de waterkant af en vis steeds weer op een ander plekje. Zo vind je de baarsjes vanzelf, en af en toe ook witvis als voorn en kolblei.

TORRENPIKKER

Omdat zo dicht tegen de kant wordt gevist, zijn lange hengels niet nodig. Van de bos hengels in de PVC-koker is vrijwel alles hooguit twee meter lang. Slechts van twee stokjes zitten de deeltjes drie en vier in de koker – voor het geval de vis zich wat verder uit de kant ophoudt. “Er zijn prachtige, speciale baarshengeltjes met kurken handvatten en versneden topjes verkrijgbaar, maar zo'n ‘torrenpikker’ heb je niet per se nodig”, zegt Henk stellig. “Mijn voorkeur gaat uit naar een topdeel van een vaste hengel met eventueel daaraan het tweede deeltje. Dat is lekker dun, zodat je heel goed kunt voelen wanneer een baarsje het aas pakt. Gebruik daarvoor ook absoluut geen hengel met topelastiek!”

DOBBERTJE VS BAARSTUIGJE

“Kies maar”, zegt Henk als hij de hengelkoker opent. Daarin zitten zes à zeven hengeltjes die al helemaal zijn opgetuigd. Bij iedere hengel zitten piepkleine stukjes verenschacht op de lijn geregen. “Dat is veruit de beste manier om op baars te vissen”, verklaart Henk. Maar

>>AAS

Voor de wintermaanden geeft Henk duidelijk de voorkeur aan mini-maden, ook wel pinkies of voermaden genoemd. Eén made aan het haakje geprikt is voldoende. Zolang deze niet kapot is gebeten, kun je er meerdere baarsjes mee vangen. Hoewel we ook een bakje met mestpiertjes bij ons hadden, doen die het volgens Henk zelden of nooit goed in de winter. In de herfst wil baars wel graag een piertje hebben, al wordt dan vaker met een stukje worm gevist dan met een hele. Voeren met maden of wormen – om maar te zwijgen over echt lokvoer – is zelfs uit den boze. Henk: “Baarsjes zijn er of zijn er niet en laten zich echt niet lokken! Vandaar dat je struinend vist bij het baarspeuteren.”

wat de boer niet kent, dat vreet ie niet. Vandaar dat ik het enige hengeltje pak dat is voorzien van een werkelijk piepklein dobbertje – ik schat het draaggewicht op nog geen 0,2 gram. Dobbers ken ik immers in alle soorten en maten, terwijl een lijn met wel tien stukjes veer nog geheel abacadabra voor me is.

METEEN RAAK

Henk en ik laten vervolgens tegelijkertijd één mini-made op een haakje 18 in het water zakken. Vrijwel meteen vangt mijn leermeester een baarsje. Een visje van hooguit 12 centimeter, maar de jonge *Perca fluviatilis* zet dapper zijn stekels op. Vervolgens komen in recordtempo nummer twee en drie boven water, zodat ik toch ernstig aan mezelf begin te twijfelen. Zo moeilijk kan deze visserij toch niet zijn? Als ik eindelijk mijn dobbertje zie weglippen en raak tik, staat de teller bij Henk al op zeven. Baarspeuteren mag dan niet moeilijk zijn, het vraagt wel om de nodige ervaring en geschikt materiaal. En dat is duidelijk die hele reeks ‘dobbertjes’ op Henk z'n lijn!

GEEN DOBBERS

“Feitelijk zijn de stukjes verenschacht op mijn lijn helemaal geen dobbertjes”, legt Henk uit. “Ze hebben die functie ook niet. Baarspeuteren is puur een gevoelskwestie. Met de hengeltop voel je of een baarsje het aas heeft gepakt. De veertjes dienen slechts om aan te geven hoe diep je vist en op welke waterdiepte de baarsjes zich ophouden.” Terwijl ik met mijn gewone dobbertje steeds maar moet gokken hoe diep het water is – en meestentijds net boven de bodem vis – zoekt Henk met zijn lijn en veertjes voortdurend de waterlagen af. Daarbij geeft hij steeds hele subtiele tikjes met de hengeltop die worden doorgegeven aan het aas.

HOGERE VISKUNDE

De piepkleine stylloodjes – die op circa 15 cm van het haakje en op zo'n 10 cm van het onderste ‘micro-dobbertje’ gegroepeerd op de lijn zitten – trekken de stukjes veer met gemak onder water. Je vist dus min of meer ‘op zink’. Zo kun je aan de hand van het aantal dobbertjes onder- en boven water precies zien waar je aas en loodjes zich bevinden in de waterkolom. “Dat varieert steeds, want ik trek voortdurend een x-aantal van de veertjes boven water. Zodra de mini-made (pinkie) en de loodjes de bodem hebben laten bereikt, trek ik het aas met een lichte trilling omhoog. Daarna ga ik steeds een stukje hoger tot ik iets voel of de lijn een stukje zijdelings wegloopt.” Dan tikt Henk aan en vangt hij zijn zoveelste baarsje, terwijl mijn teller al een hele poos op drie staat.

OVERSTAG

Als Henk al ruimschoots in de dubbele cijfers zit, ga ik overstag. Met hetzelfde materiaal als mijn leermeester moet een kleine inhaalrace toch tot de mogelijkheden behoren. En verdraaid! Vrijwel meteen is het raak en pak ik een baarsje van hooguit zes centimeter. Eureka! Vervolgens komt de vaart er lekker in en word ik zelfs wat overmoedig. “Ik heb het helemaal door”, roep ik naar Henk die voor de camera uitleg geeft over zijn materiaal. Zodra die naast me staat, krijg ik me toch weer een pak slaag... Het zogenaamd eenvoudig vissen op een jongensvis blijkt toch kunst met een grote K te zijn. Maar dan wel een geweldig leuke kunst die vrijwel overal in ons land kan worden toegepast.

CHECK SNEL

de video over het baarspeuteren op www.hetvisblad.nl.

Baarspeuteren is puur een gevoelskwestie: met de hengeltop voel je of een baarsje het aas heeft gepakt

>>BAARSTUIGJES

Henk maakt al zijn baarstuigjes van 10/00 nylon. De lengte van de tuigjes bedraagt meestal één tot anderhalve meter, aangezien zelden in water dieper dan een meter wordt gevist. Echte baarstuigjes zijn voorzien van piepkleine stukjes uit de schacht

van een veer; circa twee millimeter dik en drie tot vijf millimeter lang. Acht tot tien van die stukjes rijgt Henk met behulp van een kralennaaldje op de lijn om ze vervolgens wit, fluorrood en fluorgeel te verven. Kies daarbij voor styllood – klein en langwerpig – om het aas te laten zinken. Kogellood is al snel te grof en te zwaar. Monteer net genoeg gewicht om de veertjes onder te trekken, dus op zink te vissen. Groepeer de loodjes op 10 tot 15 cm van het haakje. Dit is bij voorkeur een nummertje 16 of 18 met lange steel. Die laten zich het gemakkelijkst uit de baarszenbek verwijderen.